

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1543/2024
14.11.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Гордане Којић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Косте Тасковића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Косте Тасковића, адвоката Миодрага Глоговца, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Крушевцу К 6/24 од 18.04.2024.године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 325/24 од 18.07.2024. године, у седници већа одржаној дана 14.11.2024.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Косте Тасковића, адвоката Миодрага Глоговца, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Крушевцу К 6/24 од 18.04.2024.године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 325/24 од 18.07.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крушевцу К 6/24 од 18.04.2024. године окривљени Коста Тасковић оглашен је кривим за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајњу од четири године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 24.10.2023. до 19.04.2024.године.

Истом пресудом, окривљеном је на основу члана 83. КЗ, изречена мера безбедности обавезно лечење наркомана, која ће се извршити у Заводу за извршење казне или у одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи и трајаће док постоји потреба за лечењем, али не дуже од три године, с тим што се време проведено у установи за лечење има урачунати у казну затвора.

Окривљеном је на основу члана 87. КЗ у вези члана 246. став 8. КЗ, изречена мера безбедности одузимања предмета наведених у изреци пресуде, а за које је

одређено да се након правноснажности пресуде има поступити у складу са одредбама Закона о извршењу кривичних санкција.

Поред тога, окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем, сходно одредби члана 262. став 2. ЗКП.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 325/24 од 18.07.2024. године, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног Косте Тасковића, преиначена је пресуда Вишег суда у Крушевцу К 6/24 од 18.04.2024.године, само у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Крагујевцу окривљеног Косту Тасковића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, осудио на три године и шест месеци, у коју казну му је урачунао време проведено у притвору од 24.10.2023. до 19.04.2024.године, док је жалбу јавног тужиоца ВЈТ у Крушевцу и браниоца окривљеног у преосталом делу одбио као неосноване и првостепену пресуду у непреиначеном делу потврдио.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Косте Тасковића, адвокат Миодраг Глоговац, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине другостепену пресуду и предмет врати на поновни поступак и одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости указује да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер се пресуде заснивају на доказу на коме се не могу заснивати и то на потврди о привремено одузетим предметима.

С тим у вези бранилац окривљеног наводи да полицијски службеници нису имали овлашћење да изврше претрес окривљеног, да није постојала наредба суда, те да је спорна потврда о одузетим предметима која се односи на опојну дрогу кокаин, проистекла из незаконитог претреса окривљеног, односно ранца који је критичном приликом имао код себе.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости су неосновани, а ово из следећих разлога:

Одредбом члана 286. став 1. ЗКП прописано је ако постоје основи сумње да је извршено кривично дело за које се гони по службеној дужности, полиција је дужна да предузме потребне мере да се пронађе учинилац кривичног дела... да се открију и обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ... а у ставу 2. истог члана прописано је да у циљу испуњења дужности из става 1. полиција може: да тражи потребно обавештење од грађана, да изврши потребан преглед превозних средстава, путника и пртљага, ... да предузме друге потребне мере и радње, те да о чињеницама и околностима које су утврђене приликом предузимања појединих радњи и предметима који су пронађени или одузети, а могу бити од интереса за кривични поступак, саставе записник или службену белешку.

Одредбом члана 147. ЗКП прописано је да ће орган поступка предмете који се морају одузети по кривичном законик у или могу послужити као доказ у кривичном поступку привремено одузети и обезбедити њихово чување, док је одредбама члана 150. ЗКП прописано да се лицу од кога су предмети одузети издаје потврда у којој ће се ти предмети описати, навести где су пронађени, од кога се одузимају као и својство и потпис лица које радњу спроводи.

Из списка предмета произилази да су критичном приликом овлашћена службена лица, приликом спољашњег прегледа окр. Косте Тасковића, у ранцу који је носио са собом - на рамену, пронашли једну провидну пвц кесу у којој су се налазиле две провидне пвц кесе у којима су се налазила два грумена беле боје у којима се налазила бела прашкаста материја налик на опојну дрогу кокаин, бруто тежине 207,3 грама, које су уз потврду о привремено одузетим предметима ПУ Крушевац – ОКП Ку 53854/23 од 24.10.2023. године одузете од окривљеног. Овлашћена службена лица су о предузетим радњама сачинила службену белешку ПУ Крушевац – ОКП дана 24.10.2023. године. Поред тога, овлашћена службена лица су поднела кривичну пријаву ВЈТ у Крушевцу истог дана, са свом писмено документацијом у прилогу, између осталог сл.белешком и потврдом о одузетим предметима, након чега је заменик Вишег јавног тужиоца наложио вештачење наведеног узорка непознате прашкасте супстанце беле боје у грумену. На описани начин су овлашћена службена лица у свему поступили у складу са овлашћењима члана 286. став 2. ЗКП.

У конкретном случају није ни обављено претресање лица у смислу члана 156. ЗКП, нити је била неопходна наредба суда, како то погрешно закључује бранилац, већ преглед лица, у складу са овлашћењима органа предистражног поступка – овлашћењима полиције, у смислу члана 286. ЗКП, о чему је сачињена службена белешка и обавештен јавни тужилац. Сходно изнетом, ни потврда о привремено одузетим предметима не представља незаконит доказ, с обзиром да је издата од стране Полицијске управе у Крушевцу као надлежног органа, да је овлашћено службено лице ПУ Крушевац, поступајући на основу члана 147. ЗКП, приликом предузимања потребних мера из члана 286. став 1. и 2. ЗКП, од окривљеног привремено одузело пвц кесу у којој су се налазиле две пвц кесе са белом прашкастом материјом налик на опојну дрогу кокаин. Наведена потврда је сачињена у складу са одредбом члана 150. ЗКП и потписана од стране окривљеног, без примедби и овлашћеног службеног лица.

Имајући у виду да су овлашћена службена лица критичном приликом поступала у складу са својим овлашћењима из члана 286. став 1. ЗКП (ако постоје основи сумње да је извршено кривично дело за које се гони по службеној дужности, полиција је дужна да предузме потребне мере, поред осталог да се открију или обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ...), да су обавила преглед лица у складу са одредбом члана 286. став. 2. ЗКП и да су, у складу са одредбом члана 286. став. 4. ЗКП, обавестили јавног тужиоца, изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, су неосновани.

Осталим наводима захтева, бранилац указује на чињенице које су утврђене из исказа сведока полицијских службеника, те даје сопствену оцену наведених доказа и оспорава чињенична утврђења суда, на који начин одбрана оспорава и полемиче са утврђеним чињеничним стањем у смислу члана 440. ЗКП.

Међутим, како повреда одредбе члана 440. ЗКП не представља законски разлог у оквиру повреда побројаних у члану 485. став 4. ЗКП због кога је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено окривљеном преко браниоца, то се Врховни суд у оцену ових навода није упуштао.

Из изнетих разлога, Врховни суд је захтев за заштиту законитости оценио неоснованим и, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић